

Obsah

Bylo - nebylo	2
Křesťan na hromádce!	4
Hodlají žít bez manželských slibů	6
Rozhovor s biskupem Plevou	7
XcamP (Jak jsme brousili ostří nože)	9
Ošetření nebeským lékařem	10
Představujeme místní společenství KS-SCh v Neborech	12
Boža cudowna moc	14
Misie v Rumunsku	15
Luteráni jsou vyzýváni, aby přijímali homosexuální pastory	16
Stanovisko SCEAV k lidem s homosexuální orientací	18
Józef Prower	19
Oda do wolności	20
Aktuality ze světa	20
Aktuality z KS-SCh	22
Aktuality z ČEA	22
Biblická škola pro pracovníky	23
Od zniecierpliwienia do wytrwałości	24

Bylo - nebylo

Za devatero horami a devatero řekami zní burácivý zvuk polnic. To bylo tak...

Tuto otázku „bylo – nebylo“ si člověk v životě položí mnohokrát. Už jako dítě se ptá, zda v té pohádce to byla pravda, či nikoli. A stejné otázky se mohou vyskytnout i v oblasti víry člověka.

Existuje Bůh? Je zajímavé, kolik pozornosti je věnováno této otázce. Poslední průzkumy ukazují, že v existenci Boha nebo nějaké vyšší moci věří více než 90% lidí na světě. Situace je však taková, že po těch, kteří věří v Boží existenci, je požadováno, aby předložili důkazy této existence. My si však myslíme, že ve skutečnosti by tomu mělo být opačně. Existence Boha nemůže být dokázána ani vyvrácena. Bible dokonce říká, že potřebujeme vírou přijmout fakt, že Bůh existuje: „Bez víry však není možné zalíbit se Bohu. Kdo k němu přistupuje, musí věřit, že Bůh jest, a že se odměňuje těm, kdo ho hledají“ (Židům 11,6). Kdyby Bůh chtěl, jednoduše by se ukázal a celému světu by dokázal, že existuje. Kdyby to ale udělal, nebyla by zapotřebí víra. „Ježíš mu řekl: Že jsi mě viděl, věříš. Blahoslaveni, kteří neviděli, a uvěřili“ (Jan 20,29).

To však neznamená, že neexistují žádné důkazy Boží existence. Bible říká: „Nebesa vypravují o Boží slávě, obloha hovoří o díle jeho rukou. Svoji

řeč předává jeden den druhému, noc noci sděluje poznatky. Není to řeč lidská, nejsou to slova, takový hlas od nich nelze slyšet. Jejich tón zvučí celíčkou zemí, zní jejich hovor po širém světě“ (Žalm 19,1-4).

Chci se s Vámi podělit o zkušenost, že Bůh skutečně existuje a koná i dnes zázraky.

Před několika lety jsem měl v zaměstnání pracovní úraz. Došlo k opaření horní poloviny těla horkou parou. Poranění bylo doprovázeno krutou bolestí. Odvezli mě do nemocnice na oddělení popálenin a umístili na pokoj. Pro zmírnění bolesti mě polévali studenou vodou. V bolesti jsem volal o Boží pomoc. V modlitebním boji o mé zdraví zápasilo několik mých přátel. A najednou se stal zázrak. Bolest ustala. Ošetřující lékař naordinoval pro zmírnění potíží injekci proti bolesti. Ale tu nebylo třeba aplikovat. Všechny bolesti ustoupily. Aby toho nebylo málo, po týdnu odjížděl ošetřující lékař na služební cestu. Před svou cestou chtěl vidět, jak vypadá mé tělo. Byl jsem obvázan obvazy. Na ošetřovně mě sestra připravovala na bolest, jaká se dostaví, když mi obvazy budou sundávat. Souhlasil jsem s každou variantou. Obvazy po rozstříhnutí však odpadly samy a po spálenině nebylo žádných známek, jen kůže byla trochu začervenala. Lékař zvolal: Tady se stal zázrak. Rychle zavolal několik lékařů a ti konstatovali zázrak na mé osobě. Bůh skutečně existuje. A i dnes ve 21. století dělá zázraky.

Bůh není jako lidé. Co je u lidí nemožné, není nemožné pro Něj.

Bůh je sice neviditelný, přesto ho můžeme vidět všude, kam se v přírodě podíváme. Můžeme vidět jeho inteligenci a smysl pro krásu, který při stvoření použil. Boha samotného sice nevidíme, můžeme však pozorovat všechno, co v přírodě koná. Věřit ve Stvořitele není tedy nic nenormálního. Mezi věřícími nejsou jenom lidé obyčejní. I dnes žije například řada vědců, kteří věří v Boha! Ti Stvořitele v přírodě vidí. Proč bychom ho neměli vidět i my, obyčejní lidé? V přírodě je přece vidět víc inteligence než náhody.

Bible používá stejnou logiku jako mnozí vědci. Například se v ní píše:

„Každý dům někdo staví; ten, kdo postavil vše, je Bůh.“ (Židům 3,4)

Jinými slovy - kde je stavení, tam je i stavitel. A kde jsou živí tvorové, tam je i živý Stvořitel.

Někteří lidé ale věří, že stvoření vzniklo bez stvořitele - náhodou. Samozřejmě na takový názor mají právo. Je to ale stejné jako věřit, že dům vzniká bez architekta a zedníků - náhodou. Jako bychom věřili, že třeba v prodejně se stavebninami zafoukal na cihly, písek a vápno vítr, trochu zapršelo, aby vznikla malta a nakonec se z toho postavil dům... Lidé, kteří nevě-

ří v Boha (stvořitele), dokážou dobře vysvětlit, jak mohla živá příroda vzniknout náhodou. Nemají ale odpověď na otázku, **proč** příroda vlastně vznikla...

I lidé nevěřící nakonec musí věřit v něco, co nikdy neviděli. Viděl někdo z nich, jak vznikl život - náhodou? Kolik lidí přesto v náhodu věří. V náhodu, která „vymyslela“ takové věci jako je například lidský mozek nebo systém pohybu planet ve vesmíru...

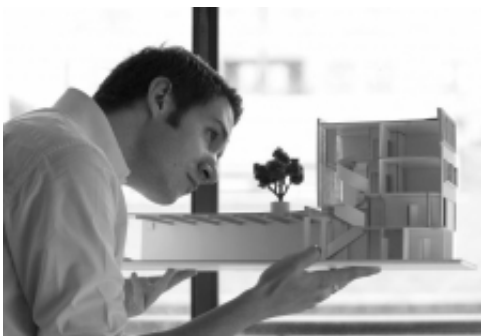
Myslím, že víra ve Stvořitele dává jasný smysl. Dává smysl nejen v tom, jak člověk vznikl, ale také proč vznikl. Víra není v rozporu s vědou. Naopak, právě díky vědě můžeme poznávat moudrost a inteligenci Stvořitele.

Bůh existuje.

Bible říká, že od nás není dál než na dosah ruky. Naplňuje celý vesmír. Je právě tam, kde se nacházíme. I když ho lidským okem nevidíš, neznamená to, že ho vůbec nikdy nevidíš. Ježíš řekl tato slova: *„Blaze těm, kdo mají čisté srdce, neboť oni **užijí Boha**.“* (Matouš 5,8)

A proto když tě přepadne myšlenka „bylo – nebylo, je to pravda, nebo jen fantazie“ věz, Bůh skutečně existuje a i dnes chce lidem pomoci.

Jiří Rusz

Křesťan na hromádce !

Co s křesťany, kteří žijí ve smilství a cizoložství, tedy „na hromádce“?

Takový případ byl ve sboru v Korintu. „Dokonce se proslychá, že je mezi vámi případ smilstva, a to takový, jaký se nevyskytuje ani mezi pohany, že totiž kdosi žije s ženou svého otce. A vy jste při tom nadutí, místo abyste se raději zarmoutili. Odstraňte ze svého středu toho, kdo to udělal. Neboť já, ač tělem vzdálen, duchem však přítomen, vyslovil jsem již soud nad tím, kdo se toho dopustil, jako bych byl s vámi – a to ve jménu Pána Ježíše Krista. Až se shromáždíte, vydejte toho člověka satanu ke zkáze těla, aby duch mohl být zachráněn v den Páně.“ (1 K 5,1-13).

Proč píše apoštol Pavel tak tvrdá slova a proč vynáší tak tvrdý rozsudek? Důvod vysvětluje v následující větě: „Nevíte, že trocha kvasu všechno těsto prokvasí?“ Kvas je v Bibli symbolem hříchu. Tak rychle, jak se šíří kvas v těstě, tak rychle se šíří hřích ve sboru, když sbor neudělá pořádek s hříšníkem, který neudělal opravdové pokání.

Pokání znamená nejen vyznání hříchu a prosbu o milost, ale také radikální ukončení hříšného způsobu života. Pán Ježíš řekl hříšníci velmi jas-

ná a důrazná slova: „Jdi a už nehřeš!“ Když křesťan setrvává ve zjevném hříchu, pak je potřebné radikální řešení. Apoštol Pavel dále píše: „Napsal jsem vám v listě, abyste neměli nic společného se smilníky...Měl jsem na mysli, abyste se nestýkali s tím, kdo si sice říká bratr, ale přitom je smilník nebo lakomec nebo modlář nebo utrhač nebo lupič. S takovým ani nejezte...Odstraňte toho zlého ze svého středu.“

To je návod Božího slova pro řešení těch případů, kde křesťané žijí na hromádce, tedy ve smilství. Jak to má být realizováno ve sborové praxi, to nám sděluje sám Pán církve Ježíš Kristus. „Když tvůj bratr zhřeší, jdi a pokárej ho mezi čtyřma očima. Dá-li si říci, získal jsi svého bratra. Nedá-li

Pokání znamená nejen vyznání hříchu a prosbu o milost, ale také radikální ukončení hříšného způsobu života.

si říci, přiber k sobě ještě jednoho nebo dva, aby ústy dvou nebo tří svědků byla potvrzena každá výpověď. Jestliže ani je neuposlechne, oznam to církvi. Jestliže však neuposlechne ani církve, ať je ti jako pohan nebo celník.“ (Mt 18,15-17).

Pod vlivem světa, ve kterém se smilství propaguje jako moderní způsob života, se křesťané dopouštějí dvou velikých chyb.

Rezignovaně klopi hlavy, že se s tím nedá nic dělat, protože hřích se tlačí všude. Prý se s tím musíme smířit, že v církvi budou i lidé, kteří žijí „na hro-

mádce“. Vždyť některé církve už zeh-
nají i homosexuály. Musíme „mít s nimi
soucit“, vždyť přece „jsou to také lidé.“
„Raději o tom nemluvme, dělejme, že
to nevidíme a Boží slova, která tento
způsob života jasně odsuzují, raději
vůbec nevzpomínejme.“

Druhá chyba nebo spíš falešné
chápaní pokání. Někteří argumentují:
Vždyť přece pro hříšníky je zpověď a
Večeře Páně. Ať se tedy vyzpovídají,
přijmou Boží milost při
Večeři Páně a pak mo-
hou klidně žít spolu dál
„na hromádce“. Jsou to
přece omilostnění hříš-
níci. Pak se znovu vy-
zpovídají atd. atd. To je
tragický omyl. Pán Bůh

není automat na odpuštění hříchů. Je
svatým Bohem, který nenávidí hřích.
Zpověď a večeře Páně není moderní
formou odpustků, jak si to někteří
myslí: Vyzpovídám se, Pán Bůh mi od-
pustí a mohu klidně žít ve smilství dál.
Ježíšovo „**Jdi a už nehřeš!**“ je stále plat-
né a pro každého křesťana v církvi zá-
vazné.

Apoštol Petr ve svém druhém do-
pise píše velmi důrazná varovná slo-
va: „*Jestliže ti, kdo poznáním Pána
a Spasitele Ježíše Krista unikli poskvr-
nám světa, znovu se do nich zapletou
a podlehnou jim, budou jejich konce
horší než začátky... Přihodilo se jim to,
co říká pravdivé přísloví: Pes se vrátil
k vlastnímu vývratku a umytá svině se
zase válí v bahništi.*“ (2 Pt 2,22). To je
velmi smutné a bolestné konstatování.

Je nám nesmírně líto každého, kdo
okusil Boží dobrotu a požehnání, a
přesto se rozhoduje pro život v hříchu.
Není však možné jít současně po úzké
i široké cestě. Není možné spojovat
vědomý život v hříchu s následováním
Krista.

Pán Ježíš má pro své následovníky
velmi vysoké nároky: „*Kdo chce jít za
mnou, zapří sám sebe, vezmi svůj kříž
a následuj mne. Neboť kdo by chtěl
zachránit svůj život,
ten o něj přijde; kdo
však přijde o život pro
mne a pro evangelium,
zachráni jej.*“ (Mr 8,34).
Proto apoštol Petr na-
léhavě vyzývá křesťany
ke svatému životu:

***Pán Bůh není auto-
mat na odpuštění
hříchů. Je svatým
Bohem, který nená-
vidí hřích.***

„*Když se tedy toto vše rozplyne, jak
svatě a zbožně musíte žít vy, kteří
dychtivě očekáváte příchod Božího
dne... Snažte se, abyste byli čistí a bez
poskvrny a mohli ten den očekávat
beze strachu před Božím soudem.*“
(2 Pt 3,11.14). „*Nemylte se: Ani smil-
níci, ani modláři, ani cizoložníci, ani
nemravní, ani samcoložníci (homose-
xuálové), ani zloději, ani lakomci, opil-
ci, utrhači, lupiči nebudou mít účast
v Božím království.*“ (1 K 6,9-10).

„*Pán neotálí splnit svá zaslíbení,
nýbrž má s námi trpělivost, protože si
nepřeje, aby někdo zahynul, ale chce,
aby všichni dospěli k pokání.*“ (2 Pt
3,9).

S. Kaczmarczyk

Spolu hodlají žít bez manželských slibů

Já, X, беру si tebe, Y, za partnerku pro společné bydlení, společné lože a snad i společné účty. Vyhlídku, že takové uspořádání bude fungovat, nepokládám za moc reálnou; vždyť proto jsem se také rozhodl se s tebou neoženit. Zkusme to! Neznáme se vzájemně natolik, abychom přijali trvalý závazek, ale rádi spolu spíme. Mé rozhodnutí je založeno na hormonech, ekonomických úvahách a vhodné příležitosti. Vyhrazuji si právo, přestane-li mi toto uspořádání vyhovovat, tě v kteroukoli dobu a z jakéhokoliv důvodu opustit, a nebýt za to nikomu odpovědný.

Zůstanu s tebou, dokud mě budeš zajímat a uspokojovat mé potřeby, nebo dokud se neobjeví někdo vhodnější. Jelikož totéž očekávám od tebe, chci si od tebe zachovávat určitou citovou distanci - a rozhodne-li se kterýkoli z nás odejít, nebude to tolik bolet. Také mi to usnadní rychlý vstup do podobného uspořádání s někým jiným.

Jestliže vážně onemocníš nebo se zmrzačíš nebo ukáže-li se, že by tvé hlubší potřeby příliš vysávaly mou citovou energii, pokusím se s tebou zů-

stat jistou slušnou dobu, abych nevypadal jako sobec, ale pak tě pravděpodobně opustím a už se nebudu ohlížet nazpět. Od tebe očekávám totéž.

Selže-li nám antikoncepce, pak se buď vezmeme z pocitu viny nebo studu, nebo jeden z nás odejde: vždyť neví, zda by ten druhý byl dobrým rodičem. Možná také dáme své dítě zabít, abychom neporušili posvátnost své osobní svobody. Ostatně výchova dětí si žádá oddanost a odpovědnost, tedy právě to, čemu se chceme vyhnout, když spolu chceme žít neoddáni.

Uvědomuji si, že kdybychom se časem přece jen rozhodli učinit vzájemný veřejný závazek, pak naše

nyňější rozhodnutí žít spolu před tímto závazkem významně snižuje naše šance na úspěšné manželství (promiň, to slovo jsem řekl nedopatřením).

Cítím se lépe, když jsem ti to všechno poctivě řekl. Doufám, že také ty se cítíš lépe, když jsi to všechno slyšela. Je dobře, že si ani jeden z nás nedělá žádné iluze.

Tuto formuli na základě třiceti let v pastorační i přesvědčivých statistik navrhl Reverend Samuel Pascoe z Floridy.

Z časopisu „Touchstone“ do mužského rodu přeložil Václav Frei.

Převzato s laskavým svolením Hnutí pro život: www.prolife.cz

Rozhovor s bratrem biskupem Plevou

Součástí letošního Xcampu byla i výstava věnovaná 550. výročí vzniku Jednoty bratrské. Slavnostní vernisáže se zúčastnil biskup Jednoty bratrské bratr Mgr. Ing. Jaroslav Pleva, který také vedl nedělní seminář na téma „Hledání pravé církve. Revoluční model z 15. století.“ Bratru Plevovi jsme položili pro časopis Idea několik otázek.

„Senior T. Tyrlík a biskup J. Pleva na vernisáži výstavy „550 let Jednoty bratrské“ ve Smilovicích (foto: M. Tomala)“

Bratře Jarku, můžete úvodem říci čtenářům Idey několik slov o sobě?

Vyrůstal jsem v evangelické rodině a o Bohu jsem doma i ve sboru pravidelně slýchal. Jeho existence pro mne tedy byla realitou, jen poněkud neosobní a vzdálenou. Když jsem po maturitě odcházel studovat textilní inženýrství, byl jsem přesvědčen, že víra je užitečná věc, ale hlavně pro lidi starší nebo nemocné, kteří se v životě potřebují o něco opírat - já ovšem svůj život „zvládnou sám“. Naštěstí netrvalo dlouho a ve společenství probuzených křesťanů jsem poznal, že oni Boha znají trochu jinak - byl pro ně každodenní skutečností. Po tom jsem v hloubi srdce ve skutečnosti toužil také, a když jsem odevzdal svůj život Pánu Ježíši Kristu, prožil jsem jeho úžasné odpuštění a naplnění. To se stalo v mých devatenácti a dnes, po 33 letech života s Ježíšem, jsem pro Spasitele nadšen stále víc.

Prožil jsem také povolání do služby (inženýrů byl dostatek, ale církvi se nedostávalo kazatelů), ale protože v době komunismu bylo všechno přísně regulováno, po ukončení textilky jsem na teologii nebyl přijat. Nastoupil jsem tedy v Praze jako kancelářská síla a tajně (s mlčenlivým souhlasem profesorů) jsem chodil na přednášky na teologické fakultě. Po několika letech mi bylo povoleno studovat a stal jsem se kazatelem Jednoty bratrské, nejprve

v Ujkovicích ve středních Čechách, poté v Holešově na Moravě a Mladé Boleslavi.

S manželkou Danielou máme dvě dcery a dva syny ve věku 25, 23, 21 a 19 let a s vděčností prožíváme, že když dospěly, staly se našimi přáteli a partnery ve službě.

Letos jste byl poprvé na mládežnickém táboře ve Smilovicích. Jakým dojmem na Vás zapůsobil? Co pro Vás bylo inspirativní a co byste naopak na místě organizátorů změnili?

Ve Smilovicích jsem strávil jen jediný den, takže si nedovolím radit. Zapůsobila na mně vstřícná atmosféra, srdečnost účastníků, i otevřenost mladých pro Boží věci. Také jsem si všiml přátelských vztahů mezi generacemi a to považuji za velký dar a požehnání.

Na XcamPu jste se zúčastnil vernisáže výstavy věnované 550. výročí vzniku Jednoty bratrské. Můžete říci, v čem vidíte hlavní dějinný význam Jednoty, a můžete také přiblížit vznik a působení zmíněné výstavy?

Jednota bratrská je unikátní jak svým vznikem, tak působením. Základní reformační důrazy - na Krista jako jediného Pána a na Slovo jako jedinou autoritu a praktické pravidlo života - byly formulovány sto let před hlavními reformačními proudy. Bratři je ovšem nejen formulovali, oni je skutečně žili a uváděli do praxe. Osobní vztah ke Kristu, zbožnost bez násilí,

všeobecné kněžství věřících, důležitost relevantního překladu Bible, význam zpěvu a chval, ale i důraz na vzdělání a jeho poskytování bez ohledu na původ, komunitní („společenstevní“) prvky sborového života, vzájemná „vykazatelnost“ - napomínání a láskou vedená kázeň bez ohledu na společenské postavení... v tom všem Jednota bratrská předběhla dobu. A v tom všem se od našich předchůdců ve víře můžeme stále mnoho učit, bez ohledu na to, v jaké žijeme denominaci.

Když jsme uvažovali, jakým způsobem si připomenout 550 let od vzniku, nechtěli jsme jen vzpomínat na historické události minulosti. Naším záměrem bylo představit Jednotu bratrskou jako dynamickou církev, jejíž zápasy a úsilí o zvěstování evangelia pokračují – navzdory přerušení nejprve protireformací a za čas opět útlakem komunistického režimu – stále dál. Proto jsme připravili výstavu, která přehledně nejen mapuje historii a rozšíření „Moravanů“ po světě, ale také představuje současnost, tedy naše dnešní sbory, školy a sociální díla. Je to svědectví, že Jednota bratrská nepatří jen do učebnic dějepisu, ale je živá a žijící, zapojená v každodenním pohybu radostí i trápení dnešních lidí.

Vaše církev – Jednota bratrská – prošla podobně jako SCEAV po sametové revoluci rozdělením. Můžete se s odstupem času rozdělit o svůj náhled na toto rozdělení, které Jednota prožila?

Na tuto otázku není lehké odpovědět stručně, přesto se o to pokusím. Rozdělení zapříčinilo více faktorů. Jedním bylo teologické směřování. V atmosféře zvlažnění církve – faktickým opuštěním nároků evangelia v době komunistického režimu - toužila většina kazatelů i členů po duchovní obnově a návratu ke skutečným tradicím Jednoty bratrské. Svou roli sehrála i otázka spolupráce některých pracovníků s minulým režimem, neochota k otevřenému rozhovoru o tomto bolestném období, snaha o zachování statu quo, spojená s odporem vůči novým písním či liturgickým a bohoslužebným formám. V neposlední řadě tam byly také osobní a rodinné ambice udržet si postavení. Když ve svobodných a demokratických volbách (které na rozdíl od minulosti nebyly pod kontrolou režimu) bylo zvoleno nové vedení církve, někteří je odmítli přijmout a odešli. Smutné bylo a velmi mne mrzí, že řada lidí utrpěla tím, že do rozdělení byli vtaženi proti své vůli. Dnes je situace vcelku stabilizovaná - ti, kdo odešli, zakotvili v ČCE, kde vytvořili vlastní seniorát.

Vraťme se zpět k XcamPu. Tábor je jedním z nástrojů, jak oslovit dnešní mladou generaci evangeliem. Víme, že i Jednota bratrská vyvíjí směrem k mládeži řadu aktivit (festival Jesusbreak aj.). Vnímáte, že současná mladá generace má specifické potřeby nebo vyžaduje nějaký specifický přístup při sdělování evangelia?

Zcela určitě. Dnešní mládež žije v mnohem otevřenějším – „zesítovaném“ – světě jak v možnostech studia a cestování, tak pokud jde o získávání a výměnu informací. Služba mládeži by měla tuto dynamiku odrážet a to od nás v církvi vyžaduje hledání nových forem a způsobů, jak mladé lidi oslovit - kempy, „festy“ (festivally), srazy, „workšopy“ apod. Jedna věc ovšem zůstává stejná: s novými formami nám nesmí uniknout obsah, který sice v každé době potřebuje nově obléci, ale sám se nemění: *Milý příteli, ať máš dlouhé vlasy nebo holou leb, ať hulíš trávu nebo fetuješ - Ježíš tě má rád a záleží mu na tobě. Tak Bůh miloval svět, že Syna svého jediného dal...*“ To je jádro, bez něhož bude jakkoli efektní forma jen prázdnou slupkou.

Ptal se D. Spratek

XcamP aneb

Jak jsme brousili ostří nože

„Ty jo, za týden jsou Smilky!“ ... „Jedeš taky na XcamP?“ Mohlo by se zdát, že každý jedeme jinam a přeci jsme se stejně nakonec sešli na jednom táboře. Smilovice, nyní XcamP, začal jednou krásnou a slunečnou sobotou, kdy odstartoval týden plný evangelizací, seminářů a koncertů. Dopoledne jsme se začali sjíždět a už odpoledne stály na původně prázdné

louce desítky stanů a další desítky ještě přibýly. U registrace se stály hodi-
nové fronty, ale my si je s chutí vystáli,
jenom aby už mohl začít večerní pro-
gram. Každý den jsme se mohli účast-
nit evangelizací, které, věřím, spouště
z nás promluvily do duše. Den jsme
obvykle končili koncertem (Gina, Ana-
stasis, atd.). Jestli rád zpíváš, píšeš,
hraješ nebo něco vytváříš, dostal jsi
příležitost vyřádit se v některém
z odpoledních workshopů. A jestli tě
přece jenom nic nezaujalo, byl
k dispozici splav (mimořadně v něm
bylo opravdu fajn). A pokud jsi byl ješ-
tě náročnější, volejbalová síť visela 24
hodin. Do hlavní role se však dostala
až ve středu, kdy se konal nejenom
volejbalový, ale i fotbalový turnaj. Pro
ty, kteří se turnajů neúčastnili, byl při-
praven např. vodní fotbal, adrenalino-
vé atrakce, koně atd. Málem bych za-
pomněla na skupinky, ve kterých jsme
trávili spoustu času a jejichž členové
se nám stali takovou druhou rodinou.
Myslím, že nikdo, kdo tam strávil ales-
poň jeden den, nezapomene na ty
úžasné zážitky. Jsem moc vděčná
Bohu za celý tábor a za to, že náš Pán
tam mohl být celou dobu s námi. Díky
Bože! A rozloučit se chci veršem, kte-
rý nás provázel celým táborem.

*Slovo Boží je živé, mocné a ostřejší
než jakýkoli dvousečný meč, proniká
až na rozhraní duše a ducha, kostí a
morku a rozsuzuje touhy i myšlenky
srdce. (Žd 4,12)*

Irena Bojková, mládež Návsí

Ošetření nebeským lékařem

V minulém roce jsem prožíval bo-
lest a nepříjemnost, která mi ztrpčo-
vala život. Přítel lékař mě poslal na
odborné vyšetření. Lékař odborník zjis-
til, že bolesti způsobuje kýla, která se
mi znovu vytvořila. Při vyšetření našel
ještě druhou kýlu. Doporučil operaci a
hned jsme se domluvili na termínu
16.1.07. „Kdo mne bude operovat?“
ptám se. Odborník odpověděl: „Já“.
Poděkoval jsem a s důvěrou a s oče-
káváním odborného výkonu jsem po
několika dnech nastoupil na operaci.

Po operaci, která měla trvat maxi-
málně hodinu, mi bylo sděleno, že tr-
vala asi dvě a půl hodiny. Později jsem
se dozvěděl důvod: Nebyly nalezeny
dvě, ale tři kýly a musely být odstraně-
ny i srůsty po minulé operaci, proto se
operace prodloužila. Samozřejmě i ob-
nova mého zdravotního stavu byla bo-
lestivější. Nejbolestivější bylo těch ně-
kolik dnů v nemocnici.

Po příjezdu domů se bolesti zmen-
šovaly a můj zdravotní stav se poma-
lu zlepšoval. Pak se ovšem objevily tep-
loty a potíže byly ještě větší, jelikož mě
bolely všechny kosti, kůže i operova-
ná místa. Trvalo to několik dní a nocí,
než se tento stav upravil. Byly noci, kdy
jsem nemohl spát a i přes podávání
léků proti bolesti a k navození spán-
ku jsem se probouzel po dvou, třech
hodinách. Byl jsem vděčný i za tyto

krátké chvíle odpočinku, kdy jsem necítil bolest a mohl si trochu odpočinout. Pak jsem to pomalu „rozchodil“.

* * *

Tyto chvíle bolesti a nespavosti byly pro mne zvláštním požehnáním. Bůh ke mně zvláštním způsobem promlouval. Již kdysi jsem prožíval podobné chvíle, kdy mne v noci Pán vzbudil a například mi zjevil text o marnotratném synu. V nočním tichu jsem přemýšlel a rozjímal, kde v tomto příběhu jsem, zda jsem ten, který nemá rád svého bratra, nebo ten, který utíká od Otce k prasatům, anebo se vrací k Otcí. Činil jsem pokání a mou touhou bylo být v Otcově náručí, v jeho blízkosti a v jeho objetí.

Podobně ke mně promlouval Pán i v těchto chvílích bolesti a nespavosti. V mém životě bylo něco, co mne stále bolelo a znepríjemňovalo život. Můj „Přítel lékař“ Duch svatý mě skrze „Slovo“ poslal k „Odborníkovi“ – tomu, který mne stvořil a znal mne již před mým narozením a zná mé úmysly, myšlenky, slova i činy. Ten mi sdělil obtíže mého života.

Ta stará „kýla“ byly vztahy s blízkými a bližními. Mé vztahy byly často bolestivé, žil jsem egoisticky – jen pro sebe – myslel jen na sebe a

prosazoval své, ubližoval jsem svým nejbližším, aniž bych to chtěl, neprojevovat jsem lásku a to bolelo mé blízké i mě.

Při vyšetření však zjistil, že je tady ještě druhá „kýla“ a to vztah k sobě. Povyšoval jsem se nad druhé, ke všemu jsem měl připomínky. Také jsem žil ve falešné pokoře.

Tam, kde jsem měl svědčit o Pánu, jsem mlčel, a tam, kde jsem měl sloužit, jsem nesloužil. Nebyl jsem poslušný napomínání a žil jsem pokrytecky.

Při „operaci“ zjistil třetí „kýlu“, ta nebyla tak viditelná na veřejnosti – můj vztah k Němu. Mou touhou bylo být blízko Něho – nebeského Otce, být v jeho náručí, ale úmysly, myšlenky, slova, činy, život, mé hříchy mne vzdalovaly z jeho náruče. Stále jsem utíkal z jeho blízkosti a pak jsem prožíval bolest, nepříjemnost ve svém ži-

votě. Necítil jsem Boží lásku, pokoj, radost. Mé vlastní snahy se rozplývaly, hroutily jak domeček z karet. Viděl jsem následky svého jednání.

Byly tady i srůsty – jizvy z minulosti, ale i ty musely být odstraněny. Dostával jsem rány, které jsem neuměl přijmout, neuměl jsem odpouštět. Zlo jsem vracel a někdy i s úroky a rozdával bolest bližním, neuměl jsem na-

stavit druhou líc a jít druhou míli a to vše mne trápilo. Zůstaly rány. Stranil jsem se některých lidí, aby mi znovu neublížili, anebo abych já neublížel jim, a ty rány a jizvy znovu jítřily a já jsem si znovu a znovu připomínal to, co mi jiní udělali a co jsem já udělal jim.

Odborný lékař srdcí i života Ježíš mi jen částečně ukázal, co Ho to stálo, když mu ubližovali psychicky i fyzicky, jak snášel posměch, ponižování, bičování, ukřižování, celá ta cesta utrpění od jeslí až po kříž. A to vše proto, že mne miluje a jeho touhou je, abych byl blízko, „v Otcově náručí“. Ježíš vydobyl pro mne na kříží odpuštění. Způsobil, že byl smazán všechnen můj hřích. A vyléčil všechny rány a bolesti. On je vzal na sebe.

Děkuji Bohu za bolesti, za probdělé noci, kdy v tichu noci mi ukazoval na můj život, kdy „operoval“, dával vše na správné místo a zabezpečil odpuštěním, léčil mé zranění a já mohl prosit: „Odpusť, Pane, všechna má přestoupení a veď mne dál životem.“ Na modlitbách jsem byl s Ním a mohl prosit i děkovat.

Léčba je to bolestivá a bude trvat až to „rozchodím“. Až se naučím poslouchat Pána Ježíše – toho nejlepšího odborníka na život.

Prosím vás všechny, milí bratři a sestry v Pánu o odpuštění, jestliže jsem vám ublížil, jak slovem, tak činem, možná o tom ani nevím.

Jsem si vědom, že mnohá má slova mohou mít nedozírné následky, pro-

tože slovem můžeme i zabít. Bůh má moc všechno změnit. On změní i to, co jsme pokazili. O to ho vroucně prosím.

Přeji všem nám, abychom byli blízko Otce, „v Jeho náručí“, tam je bezpečí, láska a pokoj.

Přeji všem sourozencům v Kristu Boží požehnání.

Vašek H.

Představujeme místní společenství KS-SCh v Neborech

Současné místní společenství v Neborech je součástí neborovského sboru, jehož cílem je naplnění Kristova poslání pro církev: budování živého společenství, přivádění lidí ke Kristu uplatňováním evangelizace a uctívání Boha, z Jehož milosti docházíme spasení.

Současnost však předcházela minulost, za kterou jsme vděční a kterou si stále připomínáme. Neboť právě díky misijnímu hnutí v Neborech může existovat náš sbor. Nebýt tohoto hnutí, stěžilo by se zde našla skupinka lidí, kterým by záleželo na vybudování sborového domu se záměrem pozdějšího vytvoření samostatného sboru. Uvědomujeme si, že tam jsou naše kořeny, a vážíme si jich. Na stejných základech budujeme současný sbor.

Dnes bychom však těžko rozlišovali mezi tím, co je a co není práce místního společenství, a ani to nechceme dělat. Radujeme se, že všichni naši pracovníci jsou soustředěni na společné hledání Božího záměru pro náš sbor. To ještě neznamená, že vše funguje dokonale a neděláme žádné chyby. Přesto můžeme pociťovat Boží přítomnost v Jeho požehnání.

V nedělní škole pro děti je zaangažováno asi nejvíce dobrovolných pracovníků, takže je o děti dobře postaráno a ty rády přicházejí na svá setkání. Jejich počet se liší rok od roku a tak někdy jsou skupinky dvě, jindy jenom jedna, ale cíl zůstává stejný: vést děti ke Kristu a připravit je pro přechod do dorostu.

Dorostová skupinka a skupinka mládeže se schází v pátek večer, samozřejmě odděleně. Občas však mívají společná setkání sloužící ke vzájemnému poznávání a sblížení, a později ke snadnějšímu přechodu dorostu do mládeže. Také je dobře, že někteří dorostenci i mládežníci a další sboroví pracovníci se společně angažují při organizování větších akcí pro nedělní besídku, což napomáhá budování mezigeneračních vztahů. Samozřejmě všechny generace mívají samostatné akce, ale snažíme se mít také společné akce, jako FILLET, sborový den, sportovní odpoledne apod., které nás sdružují. O stejnou věc se snažíme i na nedělních bohoslužbách.

Biblické hodiny jsme mívali pravidelně každou neděli, ale nepodařilo

se nám udržet stálý zájem. Vlivem poklesu účasti jsme se rozhodli mít biblické hodiny dvakrát za měsíc, ale ani to moc nepomohlo ke zvýšení účasti. Tématicky zaměřené přednášky sice přilákají více návštěvníků, ale to není trvalé řešení. Nevíme, zdá se jedná o fenomén dnešní doby, předkládáme to Pánu na modlitbách v očekávání Jeho vedení.

Pěvecký sbor se pomalu rozjíždí po prázdninové přestávce a přes své omezené možnosti se snaží nacházet uplatnění své služby. Kromě toho je tady dobře fungující dorostový pěvecký sborek „Bože nutki“, chválicí pěvecká skupinka a malý dechový orchestr, který nedávno oslavil první výročí svého trvání.

Usilujeme o to, aby se naše aktivity nestaly naším cílem, ale byly prostředkem k dosahování cíle. Aby nám sloužily k budování a abychom skrze ně mohli oslovit členy sboru i další lidi v okolí a získat je pro Krista. Třebaže nejsme příliš úspěšní v dosahování tohoto cíle, věříme, že nás Pán dál povede v následování Jeho poslání pro církev: „Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtěte ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.“ (Mt 28,19-20). Spoléháme na Boží pomoc při hledání a realizaci Božích záměrů pro náš sbor.

Jan Kocyan

Boża cudowna moc

W sierpniu bieżącego roku uczestniczyliśmy na obozie w Tyrze „u Boszczyka” z dziećmi szkółki niedzielnej z Trzyńca. Obecne były również dzieci korzystające z pomocy społecznej miasta, dzieci, które lubią z nami wyjeżdżać co roku, dzieci z religii a także dzieci z rodziny zastępczej i nawet chłopczyk z Pragi.

Wybrano temat „Boża cudowna moc” i wtedy jeszcze nie uświadamialiśmy sobie, że tę Bożą moc będziemy tak osobiście doświadczać. Boża moc bywa najwidoczniejsza w naszej słabości.

Pierwszy problem - nasza kucharka zachorowała a dalszych kilka, którym telefonowała nasza kierowniczką, nie mogło nam pomóc. Pan Bóg darował nam wspaniałą profesjonalną kucharkę, która po raz pierwszy mogła być obecna na chrześcijańskim obozie i bardzo mile była poruszona przebiegiem i atmosferą obozu. Od Pana otrzymaliśmy równocześnie pięć miłych pomocnic w kuchni na zmianę. Posiłki były wspaniałe. To był cud.

Drugi problem - termin obozu zbliżał się a nam ciągle brakowało prowadzących grupę. Pan Bóg dopełnił nasze rzędy ludźmi, którzy szczerze służą Chrystusowi. To był cud.

Trzeci problem - dwa dni przed wyjazdem otrzymujemy wiadomość: nie ma w ogóle żadnej wody. Ani do

picia, ani wody użytkowej. Wszyscy koncentrują siły i myśli jak można pomóc?

Jest też prawdopodobna inspekcja z higieny i ministerstwa szkolnictwa a bez wody nie możemy tam być. Sieć modlitewna pracuje, poszerza się. Prosimy pana z cysterną, czy nie mógłby pomóc? Mówi, że nie da rady wyjechać. Proszono również o pomoc straż pożarną, lecz i oni odmawiają. Jest dzień wyjazdu. Zostały zakupione pewne zapasy wody do picia, wywieziono także duże kanistry z wodą użytkową. Chyba będzie trzeba często przywozić wodę. Zbieramy się na placu koło parafii. Rodzice przywożą dzieci. Witamy się, cieszymy i mimo wszystko odczuwamy pokój. Jadąc autobusem, niektóre dzieci mają dobry nastrój, niektóre są zamyślane, innym znowu trochę do płaczu. Podchodzimy do nich, rozmawiamy, pocieszamy, że będzie dobrze.

Wysiadamy i po kilkuminutowym marszu jesteśmy na miejscu. Widok jest piękny, jakby bliżej nieba i dalej od trosk, ale w myślach też snują się pytania: czy podołamy, czy zapewnimy wodę? Za chwilę słyszymy turkot mocnego silnika. Czekaemy i naraz zza drzew wyjeżdża duży czerwony samochód ochotniczej straży pożarnej. Użalili się nad nami i przywieźli tyle potrzebną wodę. Podziwiamy, jak na takim małym skrawku ziemi potrafią cofać z tak dużym samochodem. Dziękujemy im i umawiamy się na

dalszą pomoc. W sercach znowu dziękujemy Panu za to, że się o nas zatroszczył. Nocą pada ulewny deszcz, również w niedzielę. Pan Bóg napełnił zbiorniki wodą, również napoił spragnioną ziemię. To był cud.

Dzieci mogły usłyszeć Ewangelię, która była zbawienną dla takich naukowców jak Kepler, Faraday, Carver i mogły też osobiście porozmawiać i odpowiedzieć na Boże wołanie. To był i jest cud.

Po tygodniu wracamy. Niektóre dzieci śmieją się i cieszą na spotkanie z rodzicami, inne są zamyślane, ale też pojawia się łezka. Tak było dobrze i już trzeba wracać. Jakie myśli i skojarzenia krążyły nam pozostałym w głowach? Zrozumieliśmy, że zanim mogliśmy dzieciom przekazać Dobrą Nowinę o Bożej cudownej mocy, musieliśmy sami jej doświadczyć i poznać. Jesteśmy przepiętni wdzięcznością wobec Pana za okazaną Jego moc i wierność wobec nas. Trzeba dodać, że były także obydwie inspekcje. Byli zadowoleni. My wiemy, że to Pan był z nami i Jemu należy się wszelka cześć.

„Ach, Wszchemocny Panie! Oto Ty uczyniłeś niebo i ziemię wielką swoją mocą i swoim wyciągniętym ramieniem; nie ma nic niemożliwego dla Ciebie.” (Jr 32,17)

M. Maroszowa

Misie v Rumunsku

Před několika dny se vrátila skupinka našich bratří z Rumunska, kde má slovenská evangelická církev svůj sbor. Nejednalo se však o obyčejnou partnerskou návštěvu, ale o odborně zaměřenou pomoc. Navštívený sbor vede pastor Juraj Dušan Vanko, který již několikrát navštívil Slezsko včetně Xcampu.

Zhruba před 200 lety se zde do oblasti Banátu přistěhovali Slováci a trochu jižněji i Češi. Založili sbory a oslavovali Pána Ježíše. Minulá doba však nepřála rozvoji vnitřního misijního hnutí, jak to známe u nás. Sborové objekty jsou často v dezolátním stavu a je nutné provést jejich opravy, případně přestavby. Fyzický stav budov je však často i obrazem duchovního stavu jednotlivých sborů. Potenciálně zde existuje velké misijní pole bez podstatné jazykové bariéry.

Několikaletá spolupráce se sborem v Butinu už přináší výsledky. Místní byli

v minulosti několikrát navštěvování z různých stran světa. A výsledek? Mnozí přijeli, fotograficky zdokumentovali neblahý stav, odjeli a to bylo vše. „Vy nejen přijíždíte k nám zvěstovat evangelium, ale chcete nám i skutečně pomoci“ zaznívá směrem ke Slezsku.

Můj přítel – misionář mi jednou řekl: „Chceš-li lidi zvat, aby přišli poslouchat zvěstované evangelium, prvně jim dej boty, aby vůbec mohli přijít“. Prosili jsme Pána o moudrost ve stanovení priorit a začali pomyslnými botami.

V Butinu to prakticky znamenalo v první řadě vyměnit nebezpečnou a již dávno nefunkční elektroinstalaci ve farní budově, a následně i ve sborovém domě. V zimě se tu totiž musí přesunout bohoslužby z kostela. Dům je postaven z nepálených cihel s dře-

věnými stropy, proto projektant Tomáš Niemiec zde navrhl ty nejbezpečnější elektrické kabely. V instalačních pracích mu pomáhali Rudek Marosz, Lukáš Szromek a Lumír Svoboda. A s Boží pomocí dílo mohlo být úspěšně dokončeno, elektřina nikoho neohrožuje. Pomyslné boty byly rozdány. Nyní přichází doba, kdy lze začít se „zváním lidí k poslouchání evangelia“. Existují různé úvahy o způsobech pomoci: pozvání týmu pracovníků k nám a jejich vyškolení nebo uspořádání tábora pro místní mladé lidi v Rumunsku. Prosíme o moudrost a poznání Boží vůle.

Závěrem vyjadřujeme vděčnost našemu Pánu, investoru PTS, frýdeckému seniorátu, firmě Casel i Vám, věrní modlitebníci a dárci. Světlo - tedy to fyzické - v Butinu svítí. Kéž by svítilo i to duchovní.

Tak ať svítí světlo vaše před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otci v nebesích. (Mt 5,16) Bůh Vám žehnej.

Lumír Svoboda

Luteráni jsou vyzýváni, aby přijímali homosexuální pastory

Nadpis, který jste si teď přečetli, se objevil v srpnu v nejedněch novinách v USA. V té době se totiž v Chicagu konalo Celocírkevní shromáždění Evangelické Luterské církve v Ame-

rice (ELCA). Tato církev prožívá v současnosti obrovský zápas o pozici „homosexuálních pastorů“ v církvi. Její nejvyšší shromáždění odhlasovalo několik rezolucí k otázce homosexuálních pastorů. Ta nejzásadnější „vybízí a povzbuzuje“ biskupy, aby se „zdrželi ukázněování pastorů, kteří žijí v oddaném vztahu s člověkem stejného pohlaví.“ Tato rezoluce byla odhlasována 538 hlasy proti 431 hlasům.

Na shromáždění v Chicagu desítky homosexuálních pastorů a členů sborů hlasitě vyzdvihovali svoji sexuální orientaci. Rozdávali modlitební letáčky, které hovořily o bolesti, jakou zažívají pastoři, když je církev nutí rozhodnout se mezi pastorační službou v církvi a celoživotním partnerem stejného pohlaví.

Toto jsou jistě znepokojivé zprávy a mnozí jsou určitě rádi, že se tohle děje na jiném kontinentu. Problém je ovšem v tom, že nám je tato situace bližší, než by se na první pohled zdálo. Proč? Protože naše církev v dubnu 2006 podepsala s jednou ze synod této církve smlouvu o partnerství.

V této smlouvě se mimo jiné píše: „Skrze vzájemné partnerství se budeme podílet na vizi, životě a misijních cílech partnerské církve.“ Jaký je život naší partnerské církve, na kterém se máme podílet? Zdá se, že pro větší polovinu z nich je napros-

to v pořádku, když je pastor praktikující homosexuál.

Samozřejmě tato problematika je jen vrcholkem ledovce. Problém je mnohem hlubší. Jeden z pastorů Severovýchodní Pensylvánské synody ELCA, který je silně znepokojen stavem své církve, pastor Michael A. Frost, řekl, kde je problém: „Ono vlastně to nejdůležitější není otázka ho-

Ono vlastně to nejdůležitější není otázka homosexuality, ale otázka autority Písma.

mosexuality, ale otázka autority Písma. Jde o to, co říká Boží slovo a jak žijeme životy v poslušnosti tomuto Slovu jako církev a jako jednotliví křesťané.“

Jsem vděčný za to, že oficiálně má naše církev v otázce vztahu k homosexualitě jasno. V létě 2003 vydala naše církev stanovisko, které otiskujeme za tímto článkem. Jsem vděčný za to, že se církevní rada už i současnou situací v ELCA začala zajímat. Modleme se, aby členové církevní rady moudře zvážili, zda můžeme setrvat v takovém partnerství a zároveň trvat na svém přesvědčení. Modleme se, aby moudře rozhodli, zda máme toto partnerství vypovědět nebo ho využít k povzbuzení těch, kdo smýšlejí podobně jako my. Modleme se, aby církevní rada našla řešení, které bude jasným svědectvím našeho postoje k Bohu a Božímu slovu a které zároveň podpoří ty, kdo dle Božího slova žijí i tam, kde to už není vždy zvykem.

Michal Klus

Stanovisko Slezské církve evangelické a.v. k lidem s homosexuální orientací

V současnosti probíhá v církvích široká diskuse o homosexualitě. Nejblížejším praktickým cílem některých zájmových skupin v církvích i mimo ně je církevní požehnání nebo dokonce sňatky homosexuálních párů, umožnění duchovenské služby mužům a ženám s touto sexuální orientací.

Některé kruhy ve společnosti reagují na prohlášení a stanoviska církví v této věci s podrážděním, výsměchem a naprostým nepochopením, a nerespektují právo církve vyjádřit svůj zcela principiální postoj, který dokladuje její věrnost Písmu. Každé odchýlení se z tohoto základu je zradou věrnosti Biblickému poselství.

1. Biblické hledisko

a) „Bůh stvořil člověka, aby byl Jeho obrazem... jako muže a ženu je stvořil. A Bůh jim požehnal a řekl jim: Plodte se a množte se a naplňte zemi“ Gn 1,27-28; Mk 10, 2-9. Bůh dal svému stvoření řád a základní součástí tohoto řádu je Bohem posvěcený, požehnaný manželský svazek muže a ženy, jako základ rodiny. Nerozlučné společenství muže a ženy je cílem Boží stvořitelské vůle s člověkem. „...opustí muž svého otce i matku a přilne ke své ženě a stanou se jedním tělem.“ Manžeství je jedinou formou sexuálního sou-

žití. Sexuální soužití osob stejného pohlaví Bible nazývá hříchem. Homosexualita jako „varianta stvoření“ je biblicky nezdůvodnitelná. Písmo je pro nás jedinou autoritou dobově nepodmíněnou.

b) Rozlišujeme homosexuální sklopy a homosexuální pohlavní život. Všechny biblické texty které hovoří o homosexualitě, se vztahují právě na homosexuální pohlavní život. Veškeré biblické citáty mluví hrozivě ostře a jasně. Praktikovaná homosexualita je neslučitelná s křesťanskou vírou!

c) Bible je základem a normou pro všechny křesťanské církve, v případě evangelické církve je to principiální součást reformačního učení.

d) Církve nemůže povolovat služby v církvi lidem s homosexuální orientací ani „žehnat“ homosexuálním vztahům, neboť pro takové konání nemá oporu v Bibli ani v tradici. Za převrácení sexuality ke stejnému pohlaví – ať již způsobené čímkoliv – nelze, viděno biblicky, děkovat a chválit; v důsledku toho na ní nespočívá ani žádné požehnání. Nelze žehnat páru homosexuálů, aby žili osobní tragédii svého života. Je možné žehnat jen tomu, komu žehná Bůh.

2. Vztah církve k homosexuálům

a) Homosexuální odchylka od stvořitelského určení jakožto utrpení je uložena pastorační církve, která se také obrací proti znevažování dotyčných jedinců.

b) Pastorační pomoc musí obsahovat povzbuzování k důvěře v Ježíše Krista, který každého člověka miluje a svou proměňující vykupitelskou mocí ho chce zachránit.

c) Církev musí mít promyšlené duchovně, koncepčně i odborně psychologicky fundované a láskyplné doprovázení lidí s touto sexuální orientací, a to s jasným záměrem vytvořit pro ně kvalitní uzdravující společenství.

Tímto stanoviskem se řadíme k většině křesťanů v církvích evangelických, evangelikálních, v římskokatolické a pravoslavné církvi, se kterými sdílíme společný postoj.

Církevní rada SCEAV,
12.08.2003

Józef Prower

Pamiętajcie na wodzów waszych, którzy wam głosili Słowo Boże, a rozpatrując koniec ich życia, naśladujcie wiarę ich (Hebr. 13,7)

19 maja 2007 r. obchodziłby 90 lat, gdyby żył. Minęło już 31 lat od jego śmierci.

Na pewno są u nas ci, którzy go znali albo o nim słyszeli. Przypomną go sobie ci, którzy w sierpniu roku 1970 pojechali do Warszawy na kurs dla nauczycieli szkótek niedzielnych. Niezapomniane było jego tłumaczenie

Samuela Dohertego przez cały tydzień tego spotkania. Może niektórzy wspominają jego grę na skrzypkach w zespole muzycznym z prof. Hławiczką podczas tygodni ewangelizacyjnych w Dziegielowie?

Auto jego biografii Tadeusz Żądło pisze tak: „Moim pragnieniem jednak jest to, aby wspomnienia te były przybliżeniem jego osoby tym, którzy go osobiście nie poznali, a jedynie o nim słyszeli, a którzy obecnie tworzą już całkiem nowe pokolenie wierzących.”

Pierwszą część książki stanowią wspomnienia autora, który zebrał wszystko to, co słyszał, widział i czego osobiście doświadczył w bliskiej relacji z Józefem Prowerem jako swoim bratem w Panu Jezusie oraz bliskim przyjacielem. Druga część nosi tytuł: „Jak wspominają Józefa Provera jego przyjaciele?”

Samuel Doherty: Sądzę, że J. Prower był najbardziej pobożnym człowiekiem, jakiego spotkałem, czy miałem przywilej poznać. Kiedy przebywałem w jego obecności, wiedziałem, że przebywam z mężem Bożym.”

Anna Wieja: „Wspominając J. Provera z wdzięcznością widzę obraz człowieka przemienionego na obraz Jezusa Chrystusa. Oby takich żywych świadków było coraz więcej.”

Józef Prower wiódł życie bardzo intensywne, w myśl zasady wyrażonej w słowach S. S. Singha: „Lepiej jest żyć krótko, spalać się szybko i świecić, niż żyć długo, tłać powoli i kopcić.”

Ewangelista George Verwer píše: „... wierzę, że czytając tę książkę, doznacie wielkiej pomocy i błogosławieństwa.“

Chciecie się dowiedzieć, jak wielkich rzeczy może dokonać Bóg przez człowieka, který oddal mu celé svoje życie? Przečtyjcie książkę Tadeusza Żądło: Józef Prower!

Poleca Anna Rucka

Oda do wolności

(fragment)

Juliusz Słowacki

Niegdyś Europa cała
Była gotyckim kościołem.
Wiara kolumny związała,
Gmach niebo roztrącał czołem...
Drżącym od starości głosem
Starzec pochylony laty
Trząsał dumnym mocarzy losem,
Zaglądał w królów siedziby;
Zaledwo promyk oświaty
Przez ubarwione gmachu przedzierał
się szyby.

Jakiś mnich stanął u proga,
Kornej nie uchylił głowy,
Walczył słowami Boga
I wzgardził świętymi kary.
Upadł gmach zachwiany słowy.
Błysnęły światła promienie...
Pierwsze wolności westchnienie
Było i westchnieniem wiary.

(z okazji Święta reformacji)

Aktuality ze světa

SRN. Z odhadů organizace BDB (svaz spolků zabývajících se vlastenectvím, demokracií a lidskými právy) vyplývá, že muslimská populace v SRN, která roku 2000 čítala 3,04 miliónů vzroste v roce 2045 na necelých 52 miliónů. V uvedeném roce by počet muslimů v Německu měl činit polovinu veškerého obyvatelstva SRN. (Prognóza počítá s tím, že po vstupu Turecka do EU se do SRN přistěhuje na 10 miliónů Turků.)

Francie. V květnu se v Sochaux uskutečnilo společné zasedání synodů Evangelicko-luterské církve a Evangelické reformované církve ve Francii. Na společném zasedání byly učiněny kroky ke sjednocení obou církví v roce 2013. Počet členů obou církví činí asi 336 tisíc. Obě církve již spravují společný Protestantský teologický institut. Svůj vzor ve spojení mají církve v luterské a reformované církvi Alsaska a Lotrinska, které se spojily roku 2004.

USA. Dne 14. června 2007 zemřela ve věku 87 let Ruth Bell Grahamová, manželka známého evangelisty Billyho Grahama.

Brazílie. – USA. Zakladatelé jedné z největších letničních denominací v Brazílii *Igreja Renascer em Cristo* manželé Estevan a Sônia Hernandezovi jsou v USA a v Brazílii stíháni za celní úniky a praní špinavých peněz. Před soudem v USA se k trestné činnosti již doznali.

Irák. Holandský poslanec Joël Vordewind oznámil, že má ověřené zprávy, že v poslední době iráčtí muslimští teroristé křižovali nebo mučili křesťany (zvláště ty, co odpadli od islámu).

Vatikán. Dne 29. června 2007 vydala Kongregace pro nauku víry dokument nazvaný „Odpovědi na otázky týkající se některých aspektů nauky o církvi“. V ní uvedla, že křesťanská společenství, která vznikla během reformace v 16. století „nemají apoštolskou poslušnost ve svátosti svěcení, a proto postrádají bytostně konstitutivní prvek bytí Církve. Zmíněná církevní společenství, která zvláště v důsledku absence služebního kněžství nezachovala pravou a celistvou podstatu eucharistického Tajemství, nemohou podle katolické nauky být nazvány »církvemi« ve vlastním smyslu slova“.

Dokument se setkal s negativní reakcí protestantských církví. Slovenský evangelický biskup M. Klátik k němu uvedl: „Stanovisko Evanjelickej cirkvi a. v. hovorí, že hlavou Evanjelickej cirkvi a. v. je Pán Ježiš Kristus. Jeho slovo a Duch sú pre evanjelikov a. v. najdôležitejšie a ľudské názory na adresu našej cirkvi nie sú pre nás smerodajné. Týmto vyhlásením sa ešte viac narušil ekumenický dialóg. My sa budeme snažiť o ekumenický dialóg postavený na vzťahu kresťanských cirkví ako rovnocenných partnerov.“ – Dojem, že se římskokatolická církev vrací do minulosti, ještě

umocnil apoštolský list „Summorum Pontificum“ ze 7. 7. 2007, kterým Benedikt XVI. podporuje sloužení mše podle tridentského obřadu (zpravidla latinsky).

Evropa. Rada Evropy, mezinárodní organizace která sdružuje 47 států evropského kulturního prostoru a soustřeďuje svou činnost na ochranu lidských práv, uskutečňuje novou iniciativu: Rozjízdí kampaň za všeobecný zákaz užívání tělesných trestů při výchově dětí.

Tento zákaz prozatím přijala pouze jedna třetina členských států Rady Evropy, přestože Parlamentní shromáždění Rady Evropy přijalo doporučení o celoevropském zákazu fyzického trestání dětí již v roce 2004. V materiálech Rady Evropy se směšuje trestání dětí a týrání dětí do jedné nerozborné kategorie a jakékoli fyzické trestání dětí je pokládáno za součást domácího násilí. Výslovně je v těchto materiálech uvedeno, že „žádné náboženství (...) nikdy nemůže ospravedlnit (...) jakékoli praktiky, jež porušují důstojnost dítěte“.

Velká Británie. Britská vláda povolila školám debatu o náboženské koncepci stvoření světa, ale s tím, že učitelé jsou povinni žákům sdělit, že tato koncepce nemá vědecké základy. Reagovala tak na tlak křesťanských učenců sdružených v organizaci „Truth in Science“, kteří naopak požadovali, aby se stvoření vyučovalo jako rovnocenná varianta Darwinově teorii.

Evropa. Parlamentní shromáždění Rady Evropy schválilo na svém zasedání dne 4. 10. 2007 rezoluci nazvanou „Nebezpečí kreacionismu ve vzdělání“, volající po zákazu výuky kreacionismu a teorie inteligentního projektu na školách. Obsahuje šokující výroky, jako např.: „*Pokud nebudeme obezřetní, stane se kreacionismus hrozbou pro lidská práva.*“ Rezoluce byla sepsána zejména pod vlivem francouzských evolucionistů. Protestovala proti ní Evropská evangelikální aliance.

Evropa. – Rumunsko. Počátkem září se v rumunském Sibiu konalo 3. evropské ekumenické shromáždění, kterého se účastnili katolíci, protestanté, anglikáni a pravoslavní. V programu vystoupil předseda Evropské komise Barosso a vyslovil církvím ocenění za jejich roli při sjednocování Evropy. Setkání bylo poznamenáno roztržkami: Ze závěrečného poselství vypadla zmínka o potřebě obrany „života od početí do přirozené smrti“ – a to na nátlak některých protestantských liberálních církví. Mimoto se vyhrotil konflikt mezi rumunskou pravoslavnou církví a maďarskou reformovanou církví. Biskup reformované církve L. Tőkés, známý odpůrce Ceaucescova režimu, ostře kritizoval „fasádní ekumenismus“ setkání, na který podle něho padl „komunisticko-nacionalistický stín“.

Daniel Spratek

Aktuality z KS-SCh

XcamP. Ve dnech 14. – 21. 7. 2007 se uskutečnil XcamP. Proběhl ve znamení požehnaného programu a příznivého počasí. Zaregistrováno bylo 228 účastníků, z toho 119 do osmnácti let.

Karmel. Pokračovaly práce na oplocení kolem Karmelu a byly zhotoveny lavičky. Bylo navrženo vyhlášení soutěže o logo střediska.

Společné cíle. Z rozhovorů mezi zástupci KS-SCh a SCEAV vzešel návrh připravit a vydat česko-polský zpěvník, který by se mohl užívat na společných bohoslužbách i na biblických hodinách.

Biblické hodiny. Témata na biblické hodiny v r. 2008 vypracují pro jednotlivá čtvrtletí zástupci místních společenství z Komorní Lhotky, Nebor, Těrlicka a Smilovic.

Celomisijní konference delegátů. Termín konference byl stanoven na 4. – 5. dubna 2008. Ústřední vedení vyzvalo všechny členy, aby se modlili za budoucího vedoucího KS-SCh, který by měl být na konferenci zvolen.

Aktuality z ČEA

Evangelikální teologická konference. Pod záštitou České evangelikální aliance pořádá ve dnech 5. – 6. 11. 2007 Evangelikální teologický seminář konferenci na téma „Liturgika – bohoslužba církve“.

X-Ray. Dne 25. 9. 2007 se v Praze uskutečnila konzultace zástupců křesťanských mládežnických skupin a organizací ohledně multižánrového mládežnického festivalu X-Ray, jehož první ročník by se měl uskutečnit v roce 2008.

Hledání intimity. Dne 24. 11. 2007 se uskuteční v Praze konference ČEA o problému internetové pornografie a možných východiscích. Na programu jsou přednášky a semináře na témata jako např. „Chycen v síti – kroky k uzdravení ze závislosti na internetové pornografii“, „Internetová pornografie jako pastorační problém, proč jsou vedoucí v církvi rizikovou skupinou“, „Můj muž má problém s internetovou pornografií“.

Kniha pro Šalomouna. V únoru 2008 plánuje ČEA rozdat opatrovníckým soudcům v ČR 400 exemplářů knihy „Děti a rozvod“ od Edwarda Teybera z nakladatelství Návrat domů.

Biblická škola pro pracovníky

Školní rok 2007/2008

6.10.2007 – FEST (Festival Slezské Tvorby) – místo: kulturní středisko Střelnice Český Těšín; začátek 8.45.

Listopad, Prosinec, Březen – Systematické vyučování vždy první sobotu v měsíci v 8.30hod. v ústředí Slezské církve evangelické v Českém Těšíně.

5.1.2008 – Modlitební konference – kulturní středisko střelnice Český Těšín – zač 8.30hod.

2.2.2008 – Konference mužů – místo: Kino Kosmos Třinec.

Duben 2008 – Konference žen – místo: sborová místnost v Komorní Lhotce; zač. 8.30hod.

Listopad, prosinec, březen jsou měsíce, kdy budeme systematicky rozebírat určitou problematiku.

Téma: „Tři oříšky pro křesťana“: zkusme je společně rozlousknout a duchovně se obohatit.

Jsou to tři vyučovací bloky, ve kterých bude probíhat vyučování ve třech oblastech – dogmatické, biblické a praktické. Každé vyučovací setkání bude obsahovat dogmatickou, biblickou a praktickou část.

Dogmatická část – Náš trojjediný Bůh - osoby Boží trojice a jak k nim přistupovat (jejich vzájemné vztahy, působení vůči člověku a vztah člověka k nim).

Biblická část – Tři nejdůležitější hodnoty - jak je pěstovat: víra, naděje, láska.

Praktická část – Tři největší pokušení, slabosti a jak jim čelit (analogie Ježíšova pokušení na poušti) v osobním životě, v mládí, když jsem ještě bez partnera, ve středním věku - manželství, ve starším věku. Tato praktická část bude rozdělena do seminářů podle věkových kategorií.

Daniel Chlebek

Od zniecierpliwienia do wytrwałości

Niecierpliwosc to pełna niepokoju postawa oczekiwania. Co robisz, gdy musisz czekać? W jaki sposób się zachowujesz? Złóścisz się, jesteś zagniewany, zniecierpliwiona?

Niecierpliwosc jest złą postawą. Jest przyczyną grzechu.

W liście do Hebrajczyków 10,36 czytamy: Albowiem **wytrwałości** wam potrzeba, abyście, gdy wypełnicie wolę Bożą, dostąpili tego, co obiecał.

Mamy być wytrwali, cierpliwi. Kiedy jesteśmy cierpliwymi, to naszą postawą okazujemy zaufanie i posłuszeństwo Panu.

Pewnego dnia wiele dzieci zostało przyniesionych, przyprowadzonych do Pana Jezusa. Jednak uczniowie nie byli z tego powodu zadowoleni. Ganili tych, którzy je przyprowadzili. Byli zniecierpliwieni i zagniewani. Z pewnością byli zdania, że dzieci nie przedstawiają zbyt wielkiej wartości dla Pana Jezusa. Dokładnie nie wiemy, co mówili, lecz wiemy, że okazywali zniecierpliwienie i zagniewanie. Pan Jezus nie był zadowolony z ich zachowania. Napomniiał uczniów – pozwólcie dzieciom przychodzić do Mnie. Brał je w ramiona i błogosławił. Użył dzieci jako wspaniałego przykładu, aby dorosłych nauczyć cierpliwości, wytrwałości, wyrozumienia.

Wytrwałość to pełna wewnętrznej pokój postawa oczekiwania. Pan Bóg często używa doświadczeń, problemów, niezbyt miłych dzieci, aby uczyć nas cierpliwości.

Zaufaj Panu, że On obiera właściwy czas dla rzeczy, które wydarzają się w twoim życiu. Proś, aby pomógł ci w ćwiczeniu się w cierpliwości.

Kochane dzieci, módlcie się z wytrwałością nawet wtedy, gdy długo nie widzicie rezultatów swej prośby.

Urszula Szymeczek

Časopis „Idea” je určen pro vnitřní potřebu

Křesťanského Společenství–Společnosti Křesťanské při SCEAV.

Redakce časopisu: Vedoucí redaktor: Štěpán Rucki. Redakční rada: Milan Pecka,

Jan Rucki, Urszula Szymeczek, Daniel Spratek.

Kontaktní adresa: Idea c/o MUDr. Štěpán Rucki, CSc., Oldřichovice 544,

739 61 Třinec 1, tel.: 558 348 011, email: stepan.rucki@seznam.cz.

viz také webová stránka: <http://www.ks-sch.cz/idea>